

(Фајненшел тајмс, 20.2.2012)

Када је Волфганг Шојбле (Wolfgang Schäuble) предложио да би – као услов за даље добијање помоћи – Грчка требало да одложи своје парламентарне изборе, знао сам да ће игра ускоро бити завршена. Доспели смо до тачке када успех није више компатибилан са демократијом. Министар финансија Немачке жели да спречи “погрешан” демократски избор. Слична томе је и она сугестија да се дозволи да до избора дође – али да се, без обзира на њихов резултат, оформи свеобухватна коалиција. Еврозона жели да сопствени избор владе наметне Грчкој, тој првој колонији еврозоне.

Разумем ја дилему г. Шојблеа. Парламент га је обавезао да чува националне финансијске интересе, а од њега се сада тражи да потпише један програм за који и сам верује да неће успети. Одобравање коришћења нових фондова [Грчкој] пре њених избора пуно је ризика. Шта може спречити неку нову грчку владу, или њен нови парламент, да једнострано промени тај споразум?

Грчка има врло жалосну репутацију око примене политике коју је прихватала. Зато је и разумљиво то неповерење. Али, да би се оно преовладало, еврозона захтева несхватљиво велика обезбеђења.

Већ током дужег времена нарастају провокације на рачун Грчке. Прва провокација била је у оном експлозивном предлогу да се Атини наметне један фискални “комесар”, овлашћен да изриче вето на владине одлуке о економској политици.

Ако жели демократију Грчка мора да банкротира

Пише: Волфганг Минхау

среда, 22 фебруар 2012 09:02

http://en.wikipedia.org/wiki/Categorical_imperative